

[Rosing]

Lad mig på dette tidspunkt også orientere medlemmerne om, at Det Grønlandske Lands-ting allerede i 1983 enstemmigt besluttede, at Grønland er et atomvåbenfrit område. Det er naturligvis udtryk for, at vi er et fredelskende folk, og at vi ønsker at støtte enhver form for initiativ til afspænding og afmilitarisering. Dette anfægter ikke vores accept af NATO eller øvrige tilhørsforhold i verdensbilledet, men det understreger lige så klart, hvilken vej vi gerne ser betrådt i disse relationer.

I Grønland betragter vi os selv som en del af verdens oprindelige folkeslag ligesom indianerne i Syd-, Mellem- og Nordamerika, som samerne i Norge, Sverige og Finland og som adskillige andre af den såkaldte fjerde verdens folk. Vi er i direkte slægtskab med Inuit, eskimoerne, i USA, Canada og Sovjetunionen.

Grønland må betragtes som et brohoved mellem Norden og det arktiske område. Vi ønsker at vægte samarbejdet mod Norden og mod det øvrige arktiske område ligeligt.

På en række vitale områder er vi historisk og aktuelt nødsaget til at finde en fælles holdning til den øvrige verden. Jeg tænker her på bl.a. Den Internationale Hvalfangstkommission og en række andre internationale konventioner, hvor vi i rigsfællesskabet må optræde udadtil med én stemme.

Høje Ting: med et godt billede fra det arktiske kan jeg slutte denne tale med at sige, at jeg med dette kun har vist toppen af isbjerget. Hvad der ligger under, vil blive synligt, når vi fremover dykker ned i det daglige arbejde.

Hvad jeg til en vis grad har forsøgt at opnå ved dette indlæg i åbningsdebatten, kan jeg måske allerbedst udtrykke ved igen at benytte et af mine forfædres udmærkede grønlandske ordsprog: »Isumaluttut issiaviisa ataata orsorlugit isumagissisarput«, på dansk: »Gnavne folk skal have smurt spæk under stolesædet, så retter humøret sig«. (*Munterhed*).

Steenholdt (Grønland):

Ja, kære hr. Rosing, Atassutpartiet har brugt alt det spæk, som Grønland kan præstere, til at smøre under Siumutlandsstyrets stolesæder, inkl. min ærede kollega hr. Rosings stol. De bliver imidlertid ved med at være politisk gnavne, så ordsproget har åbenbart ingen praktisk virkning.

Men i øvrigt vil jeg gerne byde min nye kollega fra Grønland velkommen. Jeg håber, vi trods meningsforskelle kan få et godt samarbejde.

Ved dette folketingsårs start har vi ikke mindre end tre ministre med statsministeren i spidsen at byde velkommen til et forhåbentlig godt samarbejde vedrørende grønlandske spørgsmål. De to andre ministre er sundhedsministeren og energiministeren. Jeg finder det naturligt, at statsministeren ikke har fundet det hensigtsmæssigt at udpege en ny særskilt minister for Grønland, i betragtning af at forberedelserne til nedlæggelsen af Grønlandsministeriet ved udgangen af 1988 er langt fremme.

Hvad specielt angår sundhedsministeren, vil jeg foruden at byde hende hjertelig velkommen til et godt og konstruktivt samarbejde vedrørende sundhedsvæsenet i Grønland straks påpege, at hun overtager et område, som i høj grad fortjener særlig opmærksomhed. Det er min opfattelse, at personalet i Grønlands sundhedsvæsen – alle kategorier uden undtagelse – forsøger at udføre deres arbejde på den bedst mulige måde og det under særdeles ugunstige forhold. Snævre økonomiske rammer og til dels deraf følgende konstant personalemangel gør arbejdet så krævende, at der er grund til at tage sagen alvorligt – og så snart som muligt.

Dertil kommer, at sundhedsvæsenet i Grønland på et eller andet tidspunkt overgår til hjemmestyrets regi. Erfaringen viser – og hermed tænker jeg specielt på boligsektorens overgang til Grønlands hjemmestyre – at en overdragelse af en så vital sektor må være forberedt meget grundigt. Overdragelsen af boligsektoren var ikke forberedt grundigt nok, og det medførte alt for mange forbitrede udtalelser fra Grønlands hjemmestyre til den danske regering. Det må ikke gentage sig ved sundhedsvæsenets overgang til Grønlands hjemmestyre, og jeg vil derfor anmode den nye sundhedsminister om så tidligt som muligt at igangsætte nødvendige samtaler og forberedelser i denne forbindelse.

Jeg har med glæde konstateret, at statsministeren vil gøre sit til, at der kan skabes midtsøgende politik i det kommende folketingsarbejde. Det er en holdning, som vi i Atassutpartiet nikker genkendende til. Samme problematik har vi i Grønland. Vi har gjort vores til, og vi vil